

CUPRINS

Acad. Mircea DUMITRU, Cuvânt înainte.....	7
Acad. Răzvan THEODORESCU, La aniversarea Profesorului Gheorghe Vlăduțescu. O evocare	9
Acad. Vasile TONOIU, Am și uitat... ..	11
Acad. Mircea DUMITRU, Aristotel despre <i>Philia</i> . O lectură din perspectiva Academicianului Gheorghe Vlăduțescu.....	21
Viorel CERNICA, Modalități hermeneutice ale istoriei filosofiei.....	33
Ion TĂNĂSESCU, Distincția metafizică – ontologie. O reconstrucție brentanian – heideggeriană a hegelianismului la Gheorghe Vlăduțescu... ..	67
Oana VASILESCU, Istoria filosofiei (românești) ca aporetică la Gheorghe Vlăduțescu.....	135
Sabin TOTU, „Viețile paralele” ale personajelor platoniciene.....	165
Eugeniu NISTOR, O hermeneutică filosofică aplicată la substratul cosmogoniilor românești.....	177
Mihai POPA, Rolul filosofului în cetate – considerații asupra unei lucrări a lui Gheorghe Vlăduțescu.....	203
Lorena PĂVĂLAN STUPARU, Dintr-un caiet și dintr-o carte de amintiri din două studenții: a generației mele și a profesorului Gheorghe Vlăduțescu.....	215
Ion POPESCU, <i>Scientia, sapientia et dignitate</i>	223
Adriana NEACȘU, Locul zeilor în cadrul ordinii universale la Proclus.....	239
Liviu FRANGA, Autori și public în Antichitate. Câteva aspecte sociologice și estetice.....	261
Mihaela POP, Cubul sau sfera ca forme simbolice ale reprezentării lumii.....	271
Gabriela TĂNĂSESCU, Despre filosofie la Spinoza și la greci. Schița unei intermediari filosofice	285
Ionel BUȘE, Geneza unei școli: schiță pentru o pedagogie a imaginarului	299
Ion DUR, Altfel despre sensul vieții.....	311
George REMETE, Pentru o filosofie a dorului.....	333
Nicolae ILIESCU, Descarcerarea nisipului	341

CUVÂNT ÎNAINTE

Cartea aceasta este un omagiu adus operei și personalității Academicianului Gheorghe Vlăduțescu de către foști studenți și actuali colaboratori ai Profesorului. Omagierea Academicianului Gheorghe Vlăduțescu, din a cărui operă scrisă sau trăită pe viu, la catedră, am avut atât de mult de învățat eu și câteva zeci de generații de studenți ai filosofiei, este, fără îndoială, nu doar o datorie profesională, ci și o datorie morală. Dar mai mult decât atât ... Să gândești relația cu dascălul tău de care te leagă, peste ani, și o prietenie trainică nu mai este doar o datorie; este o virtute care te edifică și te pune, așa-zicând, pe calea *eudaimoniei* tale – a înfloririi personalității tale umane și profesionale. De aceea, mi s-a părut cât se poate de natural și de firesc să scriu pentru acest volum omagial un text despre *philia* aristoteliciană – prietenia-iubire, tot așa cum ceilalți autori au abordat alte fațete ale operei Profesorului lor sau au rememorat episoade semnificative ale întâlnirii cu acesta.

Dar tema aristoteliciană a prieteniei-iubire vorbește de la sine nu numai despre trănicia relației noastre cu Profesorul, o legătură creată și consolidată prin prețuirea, admirația și recunoștința pe care i le port de mai bine de patru decenii, ci și despre o anumită modelare, pe care nu ezit să o numesc „vlăduțesciană”, a înțelegerii de către mine a ontologiei/metafizicii aristoteliciene ca model de întemeiere a individualului (a substanței prime). Iar relația de prietenie-iubire este prin natura ei intrinsecă o relație care se stabilește cu și între indivizi.

Fără nici cea mai mica exagerare retorică, Gheorghe Vlăduțescu a fost și este pentru noi toți Profesorul. Gheorghe Vlăduțescu s-a consacrat total și fără rest – în cele șase decenii dedicate studiului, scrisului și formării a zeci de generații de studenți la Facultatea de Filosofie a Universității din București – cultivării înțelegerii, cunoașterii și interpretării paradigmatică ale istoriei filosofiei antice grecești, dar și ale filosofiei Părinților Bisericii sau ale trecerii platonismului și aristotelismului în modernitate, prin gânditorii medievali. Eminent om de școală, în linia strălucită a universitarilor

eleniști (admirația sa pentru Pierre Maxime Schuhl și pentru Aram Frenkian nu are margini), Academicianul Gheorghe Vlăduțescu aproape că a trecut din regimul individualului în regim generic, fiind *numele* pentru istoria filosofiei antice și medievale, temeinic argumentate și construite, echilibrate și generoase, subtile și expresive, lipsite de excese și stridente impresioniste facile și superficiale. Dacă cineva întrupează astăzi, în spațiul filosofiei de la noi, virtuțile unei atitudini clasice sobre, judicioase, analitic-disociative, dar și just dozate și nuanțate în același timp, atunci nu voi ezita nici măcar o clipă să afirm, fără rezerve, că acesta este Gheorghe Vlăduțescu.

Nu cred că aș putea aduce un omagiu mai sincer și mai profund dascălului meu, devenit în timp prietenul și colegul meu, Academicianului Gheorghe Vlăduțescu, decât vorbind despre relația mea cu el sub semnul *philiai* (prieteniei-iubire) a lui Aristotel. Gheorghe Vlăduțescu înțelege și trăiește, ca nimeni altul, prietenia-iubire cu toți colaboratorii săi, cu foștii sau actualii săi studenți; iar mie mi-a acordat privilegiul de a-i fi unul dintre colaboratorii și prietenii săi apropiați, care s-a bucurat de nelimitata sa generozitate spirituală și umană. Pentru toate acestea, îi rămân profund recunoscător.

Acad. Mircea Dumitru
Vicepreședinte al Academiei Române